

han kan tvinge Arbejdet ind i en bestemt Retning, men Intelligentsen, Meningen, Overbeviisningen, troer jeg ikke, den høitærede Minister kan raade over paa den Maade, at han kan tvinge den ind i en anden Retning. Naar den ærede Minister har sagt, at han ønsker at tvinge Intelligentsen ind i en anden Retning, er dette det allerklarreste Beviis for, at hvad den ærede Minister og Regjeringen vilse, er et andet System. Den ærede Minister siger nu vel idag, at man godt kan anerkjende et Led af Systemet uden at anerkjende selve Systemet, men jeg frygter meget for, at vi, dersom vi gaae ind paa at anerkjende dette Led i Systemet, vilse komme saa stærkt ind paa det, at det vil være overordentlig vanskeligt for os at komme tilbage derfra; thi, som jeg sagde i forrige Møde, hvad jeg skal gjentage idag: Situationen er ikke den samme nu som forrige Aar; iaar skulle vi kuldkaste den Beslutning, vi toge forrige Aar, for at komme til noget Nyt. Det er blevet sagt, at den Plan, der var forelagt i forrige Samling, kunde Finantsudvalget ikke selv gaae ind paa, thi man havde ikke den Tillid til det store Skib, at man turde bevilge Pengene dertil, og det har viist sig, at denne Tvivl var fuldkommen begrundet, thi det Skib, hvortil der er lagt Tegning, tilfredsstiller ikke de Fordringer, man kan stille til et saadant Skib. Jeg maa undre mig over at høre Noget tale paa denne Maade, thi i forrige Samling var der dog forelagt Tegning til et Skib, hvoraf man idetmindste kunde see Principet, Ideen, Tanken, hvorefter det skulde bygges, men iaar have vi slet ikke Noget. Den høitærede Minister har ikke kunnet sige os, hvilken Pandserkraft, hvilken Massinkraft, hvilket Artilleri, hvilke Maal, hvilken Hurtighed Skibet vil faae, og vi see Formanden for Finantsudvalget træde frem og sige: Maafløe er det den høitærede Regjering's Mening at begynde paa et Skib af samme Slags som „Lindormen“. Etage vi da ikke her i den fuldstændigste Usikkerhed, og ere vi et Skridt videre, end vi vare ifjor, da vi talte om denne Sag? Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds udtrykte dette i Løverdags i et Foredrag, for hvilket jeg takker ham, og i hvilket han gav en Tilslutning til min

Anskuelse, som jeg i høi Grad paaffønner, men som dog endte med en Ubestemthed, en Usikkerhed. Han sagde nemlig, at, naar Regjeringen ikke kan modtage Bevillingen, saaledes som den staaer i Finantsloven for ifjor, naar den har Betænkelse med at paabegynde Bygningen af et saadant større Skib, maae vi ogsaa fra vor Side have Betænkelse derved. Det ærede Medlem havde dog endnu større Betænkelse ved at vedtage det Ændringsforslag, der er stillet af den høitærede Minister, men naar der er Betænkelse, baade ved det Æne og ved det Andet, synes det mig, at det ærede Medlem maa komme til overhovedet at nægte Bevillingen til Nybygninger for næste Aar, indtil det er kommet saa vidt, at der foreligger en bestemt Plan, hvorefter Thinget kan tage sin Beslutning. Lad os lægge Mærke til, hvad Følgen bliver af Stillingen, som den er. Paa Finantsloven for indværende Aar er opført ca. 123,000 Rd. til Paabegyndelsen af et større Pandsereskib, hvorimod den høitærede Minister paa Tilførselsbevillingen har forlangt, at denne Sum skulde anvendes til Paabegyndelsen af mindre Pandsereskibe, men jeg forstaaer ikke rigtigt, hvorledes man her i Thinget vil være istand til at bevilge en Sum til et Skib, hvortil Tegning ikke foreligger, og hvortil Planen først vil være færdig 3½ å 4 Maaneder ind i næste Finantsaar. Til et Skib, der først skal paabegyndes 3 å 4 Maaneder ind i næste Finantsaar, kunne vi ikke godt bevilge ca. 123,000 Rd. i dette Finantsaar, og for denne Sum seer jeg altsaa ingen Anvendelse. — Efter hvad der er passeret, kan jeg ikke sige Andet, end at det er mig en Tilfredsstillelse, at den Modstand, Ændringsforslaget mødte i Løverdags, har baaret de Frugter, som den allerede har baaret. Dersom den høitærede Minister kunde sige mig: Jeg lægger ligesaa stor Vægt paa Skibets Hurtighed som det ærede Medlem, og jeg vil bestræbe mig for at tilveiebringe et Skib med saa stor Hurtighed, som man kan flaffe det, i Retning af „Lindormen“ eller Nr. 54, saa skulde jeg i denne Henseende flaae mig tiltaals, men saalænge jeg ikke har hørt noget Saadant, saalænge jeg